

vitiosus: U crkvu bismo došli da je u njoj ljepše; u njoj ljepše ne može biti kad je malo tko posjećuje, a oni koji je posjećuju nisu spremni ni oko čega se zauzeti, a najmanje sudjelovanjem u liturgijskom pjevanju.

To nas ne smije obeshrabriti. Trebamo i dalje raditi za što bolje spremanje liturgijskih slavlja, uvjereni da s pažnjom i pobožnošću izvedena liturgija (*digne, attente et devote*) i nama samima je izvor radosti i nadahnuća.

Sve Vas srdačno pozdravljam s iskrenom željom da pod Vašim vodstvom najavljeni seminar naših glazbenika pridonese većem i boljem shvaćanju vrijednosti liturgijskog pjevanja kod nas prema onoj poznatoj tvrdnji sv. Augustina: "Tko dobro i pobožno pjeva, dvaput moli".

Ivan BARTOLIĆ

SUBOTICA – ZRENJANIN

CRKVENO-GLAZBENI ŽIVOT U SUBOTIČKOJ I ZRENJANINSKOJ BISKUPIJI

O liturgijsko-glazbenom životu biskupije subotičke i biskupije zrenjaninske, treba reći da su u prošlosti bile na visini, i zauzimale su vodeće mjesto među biskupijama u našoj Domovini. Tim biskupijama i liturgijsko-glazbenom životu strašan udarac je zadao II. svjetski rat i poratne prilike. Poboljšanje, prvenstveno za subotičku biskupiju dolazi sa Vatikanskim saborom. Tadašnji subotički biskup, Matija Zvekanović, od početka odlazi na saborske sjednice i najviše se zauzima oko liturgijske obnove. Budući da crkvena glazba pripada liturgiji, biskup Zvekanović je uz pomoć Albe Vidakovića i tadašnjeg katedralnog regensa chori Franje Würtza, formirao glazbeni odbor, pod naslovom *Biskupijska kantorska komisija*. Taj odbor je proučavao nove odredbe i pratio saborska zbivanja u liturgijsko-glazbenom životu i počeo je postupno provoditi nove odredbe Sabora. Kantorska komisija tiskala je ciklostilom upute, umnažala note i priređivala biskupijske tečajeve za kantore i kantorice. I sve je išlo svojim tijekom, pa čak su se već i plodovi pokazali, kada je došlo ono, što se po ljudskom nije računalo. Najprije, iznenada je umro Albe Vidaković, iza njega redom svećenici i redovnice, članovi komisije, te konačno godine 1970. i sam predstojnik Franjo Würtz. Biskup Zvekanović tada formira novu Kantorsku komisiju i postavlja na čelo mladog svećenika i novoimenovanog regensa Josipa Mioča. Godine 1971. Biskupijska kantorska komisija preformirana je u *Liturgijski odbor biskupije*, a taj odbor ima sekciju za liturgiju, sekciju za glazbu i sekciju za crkvenu umjetnost. Članovi sekcije sami biraju pročelnike. Glazbena sekcija spomenute godine bira za pročelnika regensa Mioča, i tako, ta sekcija i danas djeluje na čelu sa svojim pročelnikom. Ukoliko se u kojoj godini netko javi za kantorske ispite, tada se unutar sekcije formira Ispitna komisija kantora. Od g. 1971. Glazbena sekcija zalaže se da bi kantori(ce) bili što bolje upućeni i uvedeni u rad u duhu II.

vatikanskog sabora. Sekcija je obavila popis kantora(ica) prema kvalifikaciji, zatim za zainteresirane, priređuje godišnje susrete s našim najpoznatijim crkvenim glazbenicima, te umnaža note, pogotovo za biskupijske prigodne proslave.

Može se kazati, da je liturgijsko-glazbeni život od sabora na ovamo išao, korak po korak. Što se tiče popjevaka, uglavnom se pjevaju stare, ali pomalo se poučavaju i nove. Prihvaćene su one popijevke, koje su lakšeg oblika, melodiozne i ritmički bliske. Od popjevaka uglavnom se pjevaju one, koje odgovaraju pojedinim liturgijskim činima, pa makar i ne u potpunosti, ali su u duhu liturgije. Vjernici u našim crkvama manje se poučavaju ali se zato sve više poučava prigodom vjeronauka. Zato samo djeca ili mlađi znadu novije pjesme. Scholu cantorum u pravom smislu, formirao je regens chori, kao nastavnik glazbe u gimnaziji Paulinum ali padom broja sjemeništaraca gotovo ne djeluje. U našim biskupijama svećenici se ne bave aktivnim poučavanjem popijevaka. To je prepušteno uglavnom orguljašima ili katehisticama. Što se tiče suradnje između svećenika i kantora(ica), može se reći da postoji, ali ipak su voditelji pjevanja prepušteni još uvijek sami sebi. Orguljaši(ce) su na raznom stupnju kvalifikacije. Imamo nekoliko solidnih orguljaša, ali dobro kvalificiranih malo, a to je radi prije spomenutih prilika u našim krajevima. U zrenjaninskoj biskupiji pjevaju se samo pučke pjesme, a u subotičkoj i zborne. Dva su dobra hrvatska zbora: katedralni zbor "Albe Vidaković", kojega vodi s. Mirjam Pandžić i novosadski zbor "Laudanti", kojega vodi Anica Nevolić. Na kraju, još jednom moram istaknuti, da su u subotičkoj biskupiji prilike specifične, ali ipak mnogo je učinjeno od sabora do danas.

Josip MIOČ

GLAZBENI DOGAĐAJI

ZAGREBAČKI LJETNI FESTIVAL 1992. GODINE

Sljednik bogate tradicije kulturnih manifestacija, *Zagrebački ljetni festival* je u hrvatskoj ratnoj 1992. godini protekao u bogatom nizu raznovrsnih kulturnih priredaba zahvaljujući izvanrednoj organizaciji KONCERTNE DIREKCIJE ZAGREB. Glazbene priredbe su se odvijale u Atriju muzejskog prostora i crkvi sv. Marka na Gornjem gradu, Hrvatskom narodnom kazalištu, i u zagrebačkoj katedrali, a plesne na prostorima Gornjeg grada, Trga bana Josipa Jelačića, Studentskog centra, Maksimira, Jaruna i Samobora uz prigodne izložbe u Muzejskom prostoru na Jezuitskom trgu, a sve to u znaku Međunarodne smotre folklor.

Posebna znakovitost ovoljetnog Festivala svakako je obljetnica "750 godina ZLATNE BULE" – Povelje slobodâ građana Zagreba (koju je 16. studenog 1242. izdao hrvatsko-ugarski kralj Bela IV. proglašivši Zagreb slobodnim kraljevskim gradom) i 160. obljetnica rođenja glasovitog hrvatskog skladatelja IVANA ZAJCA.